

Formanden: For en ganske kort Bemærkning har det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Mundberg) Ordet.

Mundberg: Det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) erklærede, at han var en Modstander af Socialdemokratiet, fordi vi i Modsætning til ham ikke vilde arbejde for smaa selvstændige Hjems Oprettelse. Jeg skal anmode det ærede Medlem om at læse Forhandlingerne om Lovforslaget om Jordlodder til Landarbejdere igennem, maaske han saa vil forandre sin Anskuelse om vor Stilling paa dette Punkt.

Naar det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) siger, at han kan fastholde sit Standpunkt med Hensyn til, at der er god Brug for dobbelt saa mange Landarbejdere, som der nu beskæftiges i Landbruget, naar Lovgivningen gør, hvad der kan gøres for Landbrugets Opkomst, ja, saa kan det nok være muligt; men det er et Fremtidsprospekt, vi ikke kunne lade os lede af praktisk. — Naar det ærede Medlem endvidere siger, at det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) og jeg ere meget ivrige og voldsomme Toldbeskyttelsesmænd, vil han kun kunne sige det for mit Vedkommende, naar han har misforstaaet, hvad jeg har sagt i Gaar. Hvad jeg har sagt, staar i Rigsdagstidenden, saa det er klart nok. Jeg har ikke sagt noget som helst, der berettiger til at sige, at jeg er en meget ivrig og voldsom Toldbeskyttelsesmand. Jeg har sagt, at vi skulle overhovedet staa paa det Standpunkt, at vi sige: Vi ville kun have de Toldsatser bibeholdte, som ere formaals-tjenlige over for Industriens Trivsel her i Landet, og senere udtalte jeg: „Jeg vilde ønske, at vi kom bort fra Tolden som Skatteobjekt, det vil sige, at vi smed Finanstolden over Bord og kun beholdt den Told, der er nødvendig, for at bevare den danske Industri paa en saa god Fod, som vi maa ønske den bevaret“. Deri er der ikke noget som helst voldsomt.

Formanden: Det 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har Ordet for en kort Bemærkning:

Madsen-Mygdal: Over for det, vi nys-hørte fra det ærede Medlem, at han ikke

vil erkende, at han er en ivrig Ven af Toldbeskyttelse, skal jeg blot gentage, hvad han for Resten selv i dette Øjeblik har erkendt, at han i Gaar sagde, at han ønskede Finanstolden afskaffet, altsaa at der ikke blev nogen Told til Statskassen, men kun saa megen Told paa Varer, som var nødvendig for at opretholde Industrien, det vil sige, han ønskede ingen Told i Statskassen, men Told ind i de private Mænds Lommer.

P. G. C. Jensen: Da jeg første Gang havde Ordet i denne Sag, tænkte jeg ikke, man vilde komme ind paa Detaillerne af den Betænkning, der blev afgiven her i Tinget i forrige Samling. Det er nu imidlertid sket i ikke ringe Omfang, hvad der dog ikke skal forlede mig til at komme ind paa Detailler ved denne 1ste Behandling. Jeg ønsker kun at fremdrage nogle enkelte Hovedsynspunkter, som have paa-trængt sig mig ved de fremkomne Udtalelser. — Denne Betænkning har været Genstand for Kritik ikke blot fra Fler-tallets Modstandere, hvilket jeg nok kunde tænke mig vilde komme, men ogsaa fra vore Venners Side. Det tager jeg dem ikke ilde op. Jeg har ikke det mindste imod en god Kritik, hvor som helst den kommer fra. Jeg tror ogsaa, den Kritik, der fremkom fra vore Venners Side, mere angik den Fremgangsmaade, vi havde brugt, end selve Realiteten af vor Betænkning. Maaske jeg dog her maatte gøre den Bemærkning over for det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), at han i særlig Grad fremdrog, at Betænkningen var vejen bort fra, hvad Landstinget havde vedtaget tidligere paa de tre store finansielle Toldsatser: Kaffe, Ris og Stenolie, idet han bemærkede, at Landstinget stillede sig anderledes til Sagen — som det hedder — end i 1890, da man erklærede, at man vilde gaa ind paa Satserne for Kaffe, Ris og Petroleum; naar det ærede Medlem saa hen til, hvad vi nu havde foreslaet, vilde vi paa disse Punkter intet gøre, hvor ud af det ærede kongevalgte Medlem drog den Slutning, at vi sagde, at vi vilde gerne komme i Møde, men naar vi skulde til at udføre det senere, gjorde vi det alligevel ikke. Deri har det ærede Medlem ganske Uret, thi den virkelige